

Fort Uitermeer overgedragen

Dinsdagmiddag 22 april heeft de Provincie Noord Holland Fort Uitermeer overgedragen aan de Stichting Uiteraard Uitermeer. Gedupeerde Mw. Rinske Kruisinga heeft, door de sleutel aan voorzitter Lieuwe Veerman van de Stichting Uiteraard Uitermeer te overhandigen, op symbolische wijze de intentieovereenkomst tussen beiden partijen bekrachtigd. Deze overeenkomst die tegelijkertijd ondertekend werd geeft vorm aan het voornemen van beide partijen om het Fort volgens de plannen van de Stichting verder te ontwikkelen. Hieronder zijn de woorden van de voorzitter afgedrukt.

Geachte aanwezigen,

Het is voor mij een eer om namens de Stichting UiteraardUitermeer het woord tot u te mogen richten.

Met UiteraardUitermeer bedoel ik eigenlijk niet alleen de formele Stichting, maar alle mensen die tot nu toe in het proces geparticipeerd hebben.

Wij hebben ontzettend veel sympathie, maar ook directe steun van allerlei mensen, instellingen en bedrijven gekregen, wat uiteindelijk heeft geresulteerd in het plan waar u van op de hoogte bent en in de ondertekening vandaag van de intentieverklaring. Ik wil iedereen die hierin een rol heeft gespeeld heel erg bedanken. Ik ga geen namen noemen vanwege de enorme lengte van de lijst met betrokkenen.

Ook zal ik niet zo zeer inhoudelijk op het plan ingaan. Het plan is u bekend. Ik ga vooral iets vertellen over het proces.

Iedere menselijke daad begint met een gedachte, een idee, een visie, een voorstelling. Van daar uit groeit en verwezenlijkt het zich tot materie.

Zo is ook bij ons de start geweest. Met ons, bedoel ik een groep sloeproeiers die na het roeien altijd nog wat gaan drinken en op dat moment alle actuele problemen op elk mogelijk schaalniveau weten op te lossen. Zo kwam ook Uitermeer in de discussie. Een bijzondere mooie plek op de Vechtoever waar we, al we al roeiend op de Vecht, in de avondschemer al op afstand de mystieke contouren van het fort gewaar worden. Waar we niet alleen langs roeien maar ook regelmatig even halt houden. Er moest daar wat gebeuren, want dat mooie stukje Weesp moet zoveel mogelijk behouden blijven. En over "gebeuren" waren we het al snel eens, het zou niet alleen bij praten mogen blijven, maar we wilden met iets concreets komen. Onze grote angst was dat er een gebouw met een toekan zou verschijnen. Niet dat we tegen dit soort ondernemingen zijn, maar wel als ze op dit soort plekken zouden opduiken.

Wij zijn toen op een zondagavond bij elkaar gekomen, zijn gaan brainstormen en daar kwamen voor onze groep vier heldere afspraken uit:

·
Wij schrijven een plan voor derden

·
Niemand van de groep gaat voor financieel gewin

·
Dit plan mag nooit ten koste gaan van de vriendschap en het roeien

·
Wij willen een kwalitatief hoogwaardig gebied creëren en consolideren, waarbij natuur en cultuurhistorie essentiële onderdelen zijn, en waarbij de invulling slechts zo omvangrijk mag zijn dat daarmee de middelen gegenereerd worden die nodig zijn om het gebied instant te houden. Er kwam nog een toevoeging bij nl, het moet een plek worden waar we later, eventueel met een rollator, nog steeds graag komen.

Op deze afspraken kom ik later terug

We zijn begonnen met de randvoorwaarden die door de stuurgroep gesteld waren tot ons te nemen en zijn toen gaan filosoferen over de mogelijke functies voor dit gebied die voor ons acceptabel zouden zijn.

Beste mensen, in een wereld van het zuivere denken bestaan geen grenzen, en daarom ook geen beperkingen. We zijn geheel onbevangen het proces ingegaan.

Onbevangenheid is de afwezigheid van een behoefte om je aan iets of iemand te conformeren. Het is een manier van denken en zijn die je vrijheid geeft. Onbevangenheid is, denk ik, het enige juiste middel om tot een goed plan te komen. In een vervolg traject kun je altijd nog concessies doen.

Zo zijn we dus met onze groep de planvorming gestart. Een groep overigens met veel kennis, met netwerken, en met ondernemerschap.

Wat bijzonder was en is, is de positieve samenwerking en de oplossingsgerichtheid binnen onze groep.

Om een plan in de materiële wereld tot werkelijkheid te laten worden, moet je bereid zijn alles te doen wat nodig is om het te verwezenlijken. En dat is denk ik ook de kracht van onze groep. Er is in de groep ontzettend veel positieve energie en een drang om dit tot een succes te maken. Natuurlijk zijn er ook wel eens tegenstellingen en

wordt er driftig gediscussieerd. Je moet echter elk obstakel als kans zien. Elk obstakel als een test zien of je wel op de juiste manier bezig bent. Zo kom je elke keer weer tot oplossingen en verder in een proces. Wij zijn er van overtuigd dat we een kwalitatief zeer goed plan hebben geschreven en dat vindt u ook, gezien de keuze voor Uiteraard Uitermeer en het ondertekenen van de intentie verklaring. Ik denk dat het ook belangrijk is dat je een sterk geloof in iets moet hebben. Je moet de overtuiging hebben iets te willen zien. Want laten we eerlijk wezen, als je slechts gelooft in wat je werkelijk ziet, zou je dan je elektriciteitsrekening nog wel betalen?

Ik denk dat we ook uitstralen wat ik hiervoor geschetst heb. Wij krijgen heel veel bijval vanuit de samenleving. Veel mensen ondersteunen dit burgerinitiatief en bieden ons hun diensten aan. Wij merken dat er heel veel draagvlak voor ons plan is onder de Weesper bevolking, maar ook bij bedrijven en instellingen. Ook de gemeente Weesp ziet de ontwikkeling hier op het fort als waardevol, gezien de prominente plaats die Fort Uitermeer in de recreatienota van de gemeente heeft gekregen. Gezien de ervaringen en de contacten die we hebben met de gemeente gaan we ervan uit dat de gemeente ook in de toekomst ons initiatief blijft ondersteunen.

Wat is er nu nog over van de afspraken die wij op die zondagavond gemaakt hebben.

De afspraak "een plan voor derden te schrijven" verdampde langzaam, overigens na de nodige discussie. Eerst mochten we ons plan toelichten. Wij voelden ons natuurlijk zeer gestreeld door het feit dat wij met ons plan bij de laatste vijf geëindigd waren. Toen we vervolgens bij de laatste drie zaten en ons plan mochten presenteren kwamen we op het "point of no return". Maar ook toen zag je meteen de instelling van de groep boven komen. Unaniem werd het besluit genomen om voor de verwezenlijking te gaan.

Je grenzen worden immers bepaald door de afspraken die je met jezelf gemaakt hebt over wat mogelijk is. Verander die afspraak en je kunt grenzen laten verdwijnen.

Er zijn zoveel mensen die op een wonder wachten in plaats van er één te creëren

Wonderen kunnen alleen gebeuren als je het begrip "onmogelijk" van je afzet. Dat is wat we gedaan hebben.

De tweede afspraak ging over het financieel gewin.

Ik hecht eraan om hier duidelijk te stellen dat niemand van ons er op uit is om er beter van te worden. Dit is ook statutair vastgelegd in de Stichting acte. Ik noem dit expliciet omdat we soms ervaren dat sommigen hier wat achterdochtig over zijn. Overigens is het terecht dat er scherp gekeken wordt of er geen oneigenlijk gebruik gemaakt wordt van "ontwikkeling als op Fort Uitermeer". Maar ook hier zou ik willen zeggen: zie je alleen het probleem of ben je juist een deel van de oplossing?

De derde afspraak over de groep als roeiteam lukt gedeeltelijk wel en gedeeltelijk niet. We roeien nog steeds, de vriendschap en de saamhorigheid is denk ik door dit proces alleen maar vergroot. Alleen lukt het ons niet altijd om in de boot en na het roeien het toch niet niet over Uitermeer te hebben. U moet nu niet over ons gaan zitten tobben, want het wordt zeker niet als een probleem ervaren.

De vierde afspraak ging over het gebied zelf.

Wij zitten op dit moment misschien wel op een van de mooiste plekjes van Nederland. Een groen en open gebied, met op korte afstand van elkaar een grote verscheidenheid aan landschappen, ingesloten in de stedelijke gebieden van Amsterdam, Almere en het Gooi. Een landschap waar op korte afstand van elkaar zee, rivier, wind en ijs hun invloeden hebben gehad op de genese van dit gebied. Daar midden in ligt een geweldig mooie diamant en wij denken een groeibriljant. Ons streven is niet meer ontwikkeling dan noodzakelijk is om het terrein in de toekomst te kunnen consolideren. Maar ook een plek waar mensen op alle mogelijke manieren kunnen en willen komen om er te genieten. Een pleisterplaats, niet alleen op schaalniveau Weesp, maar u mag het heel ver uitzoomen. Bedenk alleen al dat fort Uitermeer zowel onderdeel is van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en als van de Stelling van Amsterdam.

Ik denk dat de commissie die ons als voorkeurskandidaat heeft voorgedragen, vertrouwen heeft gehad in de wijze waarop UiteraardUitermeer nu en in de toekomst met dit forteiland wil omgaan. Daar is wel visie en lef voor nodig omdat een ontwikkeling van een gebied voor "een groep roeiers" geen dagelijkse praktijk is.

Ik zou graag de aanwezige leden van de commissie willen uitnodigen om naar voren te komen. Tevens wil ik ook Mevrouw Ragna Kroes en de heren Alex Rohof en Frans Cladder uitnodigen naar voren te komen.

Wij stellen het zeer op prijs dat uw visie en uw rol in het proces heeft geleid tot het ondertekenen vandaag van de intentieverklaring. Wij willen u dan ook decoreren met een zeer hoge onderscheiding van de stichting, te weten Visionair Uitermeer.

Tenslotte wil ik ook alle anderen die ons het vertrouwen hebben geschonken en hebben bijgedragen aan dit resultaat hartelijk bedanken. Wij zijn klaar voor de implementatie.

Ik dank u voor uw aandacht.

